

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3164/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice, i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Geo Power Energy Development d.o.o., OIB 98303218954, Zagreb, Radnička 34a, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Planinić, Šljic i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika HRVATSKI OPERATOR TRŽIŠTA ENERGIJE d.o.o., OIB 75801633608, Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Tin Matić i partneri d.o.o. u Zagrebu, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSI TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ, OIB 31390535150, Republika Turska, Gaziantep, İnönü Cadessi 22, Sahinbey, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ostermann i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i društva BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSI TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ, protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/2024 od 24. travnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 3. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda Zagrebu poslovni broj P-234/2024 od 24. travnja 2024. u točkama I. i II. izreke.

II. Odbija se žalba društva BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSI TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda Zagrebu poslovni broj P-234/2024 od 24. travnja 2024. u točki IV. izreke.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSI TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/2024 od 24. travnja 2024. u točki II. izreke.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 25.000,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 331,80 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/2024 od 24. travnja 2024. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 5.470.635,82 EUR sa zateznim kamatama od dospijeća pojedinačnih iznosa do isplate (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 225.750,00 EUR. Točkom III. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženika za iznos od 74.750,00 EUR. Točkom IV. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev BLT ENERJİ ELEKTRİK ENERJİSİ TOPTAN SATIŞ SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ (dalje: BLT) za naknadu troškova parničnog postupka.

2. Pod istim poslovnim brojem prvostupanjski sud je donio rješenje kojim je odbio kao neosnovane prigovore tuženika i umješaka o apsolutnoj nenadležnosti tog suda (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbio je sudjelovanje u parnici društvu BLT sa sjedištem u Gaziantep, İnönü Cadessi 22, Sahinbey, Republika Turska kao umješaka na strani tuženika.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude u točkama I. i II. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ovome sudu preinačiti presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev, uz naknadu troškova parničnog postupka. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 31.913,61 EUR.

4. Društvo BLT podnijelo je žalbu protiv presude u točki IV. izreke te protiv rješenja u točki II. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ovome sudu preinačiti odluku u pobijanom dijelu tako da prihvati njegovo sudjelovanje kao umješaka na strani tuženika i dosudi mu troškove parničnog postupka, podredno da ukine odluku u tom dijelu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 12.831,81 EUR.

5. Tuženik je podnio odgovor na tužiteljevu žalbu. Predlaže ovome sudu odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom dijelu. Zahtijeva naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 25.000,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 331,80 EUR.

6. Žalbe nisu osnovane.

7. Presuda u pobijanom dijelu i rješenje (članak 381. Zakona o parničnom postupku „Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP) ispitani su na temelju odredbe članka 365. ZPP-a u granicama

razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

8. Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora isplata utuženog iznosa koji tužitelj potražuje od tuženika zbog stjecanja bez osnove nesporno isporučene električne energije od travnja do srpnja 2022. godine. Između stranaka je sporna tužiteljeva aktivna legitimacija te osnova i visina tužbenog zahtjeva.

9. Prvostupanjski sud je na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdio kako tužitelj nije ovlaštenik za pridobivanje geotermalnih voda ni da je sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda zbog čega nema pravo korištenja geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena gdje se nalazi elektrana Velika 1, a čiji je on vlasnik. Budući da nema pravo korištenja geotermalnih voda u geotermalnoj elektrani Velika 1 prvostupanjski sud zaključuje da ne može biti ni vlasnik električne energije proizvedene na toj elektrani iskorištavanjem istih geotermalnih voda. Stoga ocjenjuje da nije ispunjen jedan od temeljnih uvjeta za primjenu instituta stjecanja bez osnove u smislu odredbe članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 146/22, 145/23 i 155/3; dalje: ZOO), odnosno da dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe. Slijedom toga je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

10. Pobijanim rješenjem nije dopustio društvu BLT da stupi u parnicu kao umješlač na strani tuženika jer to društvo koje je član društva Geoen d.o.o. ima isključivo ekonomski interes da tuženik uspije u ovom sporu, no ne i pravni interes. S obzirom na to da je odbio zahtjev tog društva da stupi u parnicu kao umješlač, prvostupanjski sud je odbio i njegov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

11. Tužitelj u žalbi u bitnome navodi kako je prvostupanjski sud zanemario činjenicu da je tužitelj ishodio sve nužne dozvole za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije. Posebno ističe da mu je Hrvatska energetska regulatorna agencija (dalje: HERA) rješenjima od 23. srpnja 2021. i 20. svibnja 2022. dozvolila obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije iz točke 1. stavka 1. članka 4. Zakona o tržištu električne energije, što je prvostupanjski sud zanemario. Time što je prvostupanjski sud propustio utvrditi odlučne činjenice smatra da se presuda ne može ispitati čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Nadalje navodi da je on udovoljio svim uvjetima za proizvodnju električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1 i da mu pripadaju sva prava na proizvedenoj električnoj energiji što je prvostupanjski sud zanemario, čime je onemogućen u raspravljanju, a što predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 6. ZPP-a. U presudi nije obrazloženo zašto tužitelj nije pošteno stjecatelj proizvedene električne energije iako je ispunio sve propisane uvjete i ishodio izvršno rješenje HERA-e za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije. Osim toga ukazuje i da prvostupanjski sud zanemaruje i brojne druge akte koje je tužitelj dostavio u spis radi

dokazivanja da je poštteni stjecatelj proizvedene električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1. Pri tome posebno navodi suglasnost Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Republike Hrvatske od 23. travnja 2021. i akte Ministarstva financija – Porezne uprave iz kojih nedvojbeno proizlazi da je cjelokupna isporuka električne energije od tužitelja HROTE-u izvršena i oporezovana porezom na dodanu vrijednost i porezom na dobit. Smatra da je Republika Hrvatska kroz brojne akte i pravne radnje potvrdila da je tužitelj pošten stjecatelj i proizvođač električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1. Ukazuje da prvostupanjski sud u točki 19. obrazloženja presude navodi da je tužitelj električnu energiju „proizveo preradom geotermalne vode u Geotermalnoj elektrani Velika 1. iako u spisu ne postoji nijedan dokaz o „preradi“ geotermalne vode niti su stranke određeno navodile da je došlo do te „prerade“. Smatra da „prerada“ geotermalne vode nije moguća i da predstavlja nemoguću činidbu koju je prvostupanjski sud potpuno paušalno i nekritički naveo u obrazloženju presude. Ističe da je iz obrazloženja presude vidljivo stajalište prvostupanjskog suda da je upravo tužitelj u svom pogonu proizveo električnu energiju te da je tuženik preuzeo električnu energiju koju je tužitelj proizveo, a slijedom čega proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva. Navodi i da u obrazloženju nije dovedena u vezu eksploatacija geotermalne vode i proizvodnja električne energije. Ukazuje i da iz obrazloženja presude ne proizlazi jasan zaključak prvostupanjskog suda o statusu društva Geoen d.o.o. te da prvostupanjski sud za opravdanje odbijanja tužbenog zahtjeva ukazuje na brisanje tog društva, dok istovremeno odbija izvesti dokaz saslušanjem stranaka koji je predložen na okolnost prepuštanja resursa tog društva tužitelju, a na koji način je tužitelj onemogućen u raspravljanju.

12. Društvo BLT u žalbi ukazuje na bitnu povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. te članka 354. stavka 1. u vezi članaka 154., 206. i 207. ZPP-a te na povredu odredbe članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske U bitnome navodi da je Ugovor o otkupu električne energije iz Geotermalne elektrane Velika 1 tuženik sklopio s društvom Geoen d.o.o. čiji je ovdje umješač 80%-tni član. Ističe da prvostupanjski sud priznaje umješaču status člana u Geoen d.o.o., no da istovremeno zauzima shvaćanje kako se uspjeh tuženika u ovoj parnici ne bi pozitivno odrazio na pravni položaj umješača. Takvo pravno shvaćanje nije osnovano jer društvu Geoen d.o.o. pripada korist ostvarena proizvodnjom električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1 pa umješač ima pravni interes da tužitelj tu korist ne stekne. Poziva se na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1530/11 i Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-I-4130/2003 prema kojima je pravni interes člana društva zaštita imovine društva čiji je član jer na taj način štiti vrijednost svojih poslovnih udjela. Ističe i da prvostupanjski sud zanemaruje da društvo Geoen d.o.o. zbog specifičnih okolnosti slučaja ne može sam štititi svoja prava, a niti da umješač može uslijed tih okolnosti štititi vrijednost svojih poslovnih udjela. Smatra da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer shvaćanje suda da većinski član društva ne može zastupati interese društva kao da su njegova vlastita proturječi praksi Europskog suda za ljudska prava, a k tome pogrešno je i shvaćanje da zaštita vrijednosti poslovnih udjela ne predstavlja pravni interes. Posebno ističe da je društvo Geoen d.o.o. stranka Ugovora o otkupu električne energije iz Geotermalne elektrane Velika 1, dok

proizvedena električna energija nije imovina tužitelja zbog čega umješač ima pravni interes da tužitelj ne stekne utuženi iznos koji pripada društvu Geoen d.o.o.

13. Tuženik je odgovorio na tužiteljevu žalbu. U bitnome navodi da je tužitelj u cijelosti zanemario pravomoćnu odluku ovog suda poslovni broj PŽ-4288/23 od 4. siječnja 2024. prema kojoj da bi tuženik mogao osnovano zahtijevati od tužitelja isplatu naknade postignute koristi navodno predane električne energije, mora dokazati da je električnu energiju proizveo na valjanoj pravnoj osnovi, odnosno da udovoljava svim uvjetima koji su propisani kogentnim propisima za proizvodnju električne energije iz geotermalnih voda, a što tužitelj do sada nije dokazao. Ističe da tužitelj nema valjanu pravnu osnovu za proizvodnju električne energije, odnosno da nije ovlaštenik dozvole za pribavljanje geotermalnih voda, da nema sklopljen ugovor o eksploataciji geotermalnih voda te da nema pravo korištenja geotermalne vode na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana, a što je sve potrebno sukladno odredbama članaka 70. i 69. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Navedeno proizlazi iz javne isprave obavijesti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Klasa: 392/01/23/60, Ur.broj: 517-07-3-2-23-2 od 19. svibnja 2023. koja prileži spisu te je isto utvrđeno i u presudi poslovni broj PŽ-4288/23 od 4. siječnja 2024., a koje je utvrđenje izveo i prvostupanjski sud u pobijanoj presudi. Ističe da tužitelj potražuje povrat koristi koju je tuženik ostvario zbog toga što za to nije imao nikakve pravne osnove. Ukazuje da sukladno odredbama Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika investitor koji namjerava iskorištavati geotermalne vode radi korištenja akumulirane topline u energetske svrhe mora od Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja ishoditi rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja (članak 70. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika) te Dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti za pribavljanje geotermalnih voda, odnosno ugovor o eksploataciji geotermalnih voda (članak 69. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika). Iz ranije navedene obavijesti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja jasno proizlazi da tužitelj nije ovlaštenik dozvole za pribavljanje geotermalnih voda, nije sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda i nema pravo korištenja geotermalne vode na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana. Navedeno potvrđuje da tuženik nije proizvođač električne energije koja je dobivena iskorištavanjem geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana jer za to nema odgovarajuće dozvole sukladno odredbama članaka 69. i 70. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Bilokakve odluke HERA-e ne mogu nadomjestiti navedene odluke Ministarstva jer HERA niti ne utvrđuje navedene činjenice, već je dozvola HERA-e samo preduvjet da se mogu tražiti takve dozvole od Ministarstva ili u najmanju ruku moraju egzistirati kao kumulativni uvjeti da bi se mogli koristiti geotermalni izvori. Zato su žalbeni navodi tužitelja u kojima se poziva na odluke HERA-e irelevantni te posljedično tome neosnovani. Posebno navodi da iz Zakona o regulaciji energetske djelatnosti kojim je osnovana HERA ne proizlazi nikakva nadležnost HERA-e u pogledu dozvole za obavljanje energetske djelatnosti za pridobivanje geotermalnih voda i za ugovor o eksploataciji geotermalnih voda. Zato nikakav akt HERA-e ne može zamijeniti propisana rješenja i ugovore koji reguliraju navedene pravne institute. Osim toga, ni Ugovorom o prijenosu gospodarske cjeline između navodnog prednika tužitelja i tužitelja nije prenesena koncesija za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne

vode Velika Ciglana, odnosno ovlaštenje potrebno za eksploataciju geotermalnih voda u svrhu proizvodnje električne energije. Ističe da je to tužitelj znao, odnosno morao znati jer je to izričito i navedeno u odredbi članka 10. tog Ugovora pa je stoga tužitelj cijelo vrijeme postupao nesavjesno jer je znao da nema potrebno ovlaštenje za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana, a zbog čega se ne može smatrati ni proizvođačem električne energije iz geotermalne elektrane Velika Ciglana. Nedopušteno je razdvajati ovlaštenja potrebna za eksploataciju geotermalnih voda u svrhu proizvodnje električne energije od ovlaštenja potrebnih za proizvodnju električne energije iz istih geotermalnih voda zbog čega tužitelj bez navedene suglasnosti, odnosno ugovora o koncesiji koji je potrebno ishodovati, odnosno bez rješenja o utvrđivanju eksploatacijskog geotermalnog polja, dozvole za objavljivanje energetske djelatnosti za pridobivanje geotermalnih voda te ugovora o eksploataciji geotermalnih voda ne može eksploatirati geotermalne vode u bilo koju svrhu pa ni u svrhu proizvodnje električne energije. Iz tog se razloga on ne može smatrati proizvođačem električne energije. Tužiteljevi navodi da je on nositelj prava građenja nemaju nikakve veze s prijenosom koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana odnosno s prijenosom dozvole o eksploataciji geotermalnih voda.

14. Donošenjem presude u pobijanom dijelu nije počinjena nijedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju tužitelj ukazuje u žalbi. Presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Prvostupanjski sud dao je razloge o svim odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni, o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

15. Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane odluke, u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je ovog suda da njima tužitelj nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je, u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito odlučio o neosnovanosti tužbenog zahtjeva. O tome presuda sadrži jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud.

16. Neosnovano tužitelj u žalbi ukazuje da ga je prvostupanjski sud onemogućio u raspravljanju pred sudom jer je odbio njegov dokazni prijedlog za saslušanjem stranaka koji je predložen na okolnost prepuštanja resursa društva Geoen d.o.o. tužitelju. Naime, prema praksi ovog suda izraženoj u brojnim odlukama ovog suda neprihvatanje prijedloga stranke za izvođenjem dokaza ne predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 6. ZPP-a. To se odnosi na pravila postupka kojima se jamči stranci mogućnost neposrednog, kontradiktornog i jednakopravnog raspravljanja pred sudom o predmetu spora. Stoga u slučaju odbijanja tog dokaznog prijedloga tužitelja, on nije onemogućen u raspravljanju te nije počinjena navedena bitna povreda odredaba parničnog postupka.

17. Iz točke 5. obrazloženja presude jasno pak i proizlazi da je prvostupanjski sud odbio taj dokazni prijedlog predložen na okolnost isporuke električne energije i prepuštana resursa društva Geoen d.o.o. tužitelju jer tuženik tijekom postupka nije ni osporio činjenicu da je preuzeo električnu energiju zbog čega ju nije potrebno ni dokazivati, dok je činjenicu je li društvo Geoen d.o.o. prepustilo resurse tužitelju nije ocijenio odlučnom za ovaj postupak.

18. Odredbom članka 1111. stavka 1. ZOO-a je propisano kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, dok prema stavku 3. istoga članka ZOO-a obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

19. U konkretnom predmetu prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da tuženik nema pravo korištenja geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana na kojem se nalazi geotermalna elektrana (čiji je on vlasnik prema zemljišnoknjižnom izvratku) pa zato tužitelj ne može biti vlasnik električne energije koja je proizvedena u toj elektrani iskorištavanjem geotermalnih voda u smislu odredbe članka 148. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14; dalje: ZV). Zbog navedenog, tužitelj ne može potraživati od tuženika niti korist koju je tužitelj ostvario od isporučene električne energije, a što pravilno smatra prvostupanjski sud.

20. Naime, osim što je prvostupanjski sud u točkama 19.-66. pobijane odluke naveo iscrpne, jasne i valjane razloge zbog kojih je ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim, a koje sve razloge prihvća i ovaj sud, ovaj sud dodatno navodi da iz dopisa od 19. svibnja 2023. Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja (list 1013. spisa) proizlazi da je Ministarstvo uvidom u Registar ugovora o eksploataciji geotermalnih voda utvrdilo da tužitelj nije ovlaštenik dozvole za pridobivanje geotermalnih voda ni da je sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda pa stoga nema pravo korištenja geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana. Osim toga, tužitelj nije s Ministarstvom gospodarstva (i održivog razvoja) sklopio ni ugovor o koncesiji. Pravilno prvostupanjski sud sukladno odredbi članka 299. ZPP-a nije uzeo u obzir Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana od 28. veljače 2014. budući da ga je tužitelj dostavio na ročištu za glavnu raspravu održanu 19. ožujka 2024., odnosno nakon zaključenja prethodnog postupka. Međutim, ovaj sud ukazuje da i iz tog Ugovora proizlazi da je ugovor o koncesiji s Ministarstvom gospodarstva sklopilo društvo Geoen d.o.o., a ne tužitelj.

21. Nadalje, premda je društvo Geoen d.o.o. s tužiteljem 13. travnja 2021. sklopilo Ugovor o prijenosu gospodarske cjeline (list 364.-371. spisa), društvo Geoen d.o.o. tim ugovorom niti bilo koji drugim ugovorom kojeg je to društvo sklopilo s tužiteljem nije na tužitelja prenijelo koncesiju za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana, a što uostalom jasno

proizlazi i iz odredbe članka 10. Ugovora o prijenosu gospodarske cjeline iz kojeg je jasno vidljiva volja ugovornih stranaka da se navedena koncesija ne prenosi na tužitelja.

22. Osim toga, prema odredbi članka 66. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika („Narodne novine” broj: 52/18, 52/19 i 30/21) investitor je dužan ishoditi rješenje o utvrđenoj količini i kakvoći rezervi i rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja, a nakon toga sukladno odredbi članka 67. tog Zakona u roku od šest mjeseci od izvršnosti rješenja o utvrđivanju eksploatacijskog polja podnijeti Ministarstvu na provjeru projekt razrade i eksploatacije geotermalnih voda. Investitor mora predati uredan zahtjev ministarstvu za izdavanje dozvole za pridobivanje geotermalnih voda koju dozvolu izdaje ministarstvo nadležno za energetiku (članak 69. stavak 1. u vezi odredbe članka 6. točke 44. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika) s time da je odredbom članka 70. navedenog Zakona detaljno propisano što sve dozvola za pridobivanje geotermalnih voda mora sadržavati. Nadalje, prema odredbi članka 71. stavka 1. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika ministarstvo će investitoru s dostavom dozvole iz odredbe članka 70. tog Zakona ponuditi sklapanje ugovora o eksploataciji geotermalnih voda, odnosno sklapanje dodatka ugovoru o eksploataciji geotermalnih voda. Osim toga, odredbom članka 71. stavka 7. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika je propisano da ugovor o eksploataciji geotermalnih voda (kojeg prema odredbi stavka 6. istog članka tog Zakona potpisuju Ministarstvo i investitor) stupa na snagu danom potpisa, a od tog dana investitor stječe pravo na izvođenje eksploatacijskih radova.

23. Prema tome, investitor može eksploatirati geotermalnu vodu tek nakon što je s ministarstvom nadležnim za energetiku (dakle, s Ministarstvom gospodarstva u čijem je sastavu Uprava za energetiku) sklopio Ugovor o eksploataciji geotermalnih voda. Međutim, tužitelj tijekom cijelog postupka nije ni tvrdio da je imao sklopljen ugovor o eksploataciji geotermalnih voda.

24. Osim toga, na prijenos prava eksploatacije geotermalnih voda se u smislu odredbe članka 72. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika primjenjuje odredba članka 34. tog Zakona koja, između ostalog, propisuje da investitor može prenijeti prava i obveze iz dozvole za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika i ugovora o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika na drugi gospodarski subjekt samo ako Vlada na prijedlog Ministarstva na takav prijenos da izričitu prethodnu suglasnost, a koju (suglasnost) Vlada daje na temelju izmjene dozvole za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika. Nadalje, prema odredbi članka 72. u vezi članka 34. stavka 12. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika prijenos prava i obveze iz dozvole za pridobivanje geotermalnih voda i ugovora o eksploataciji geotermalnih voda učinjen suprotno odredbama tog Zakona je ništetan.

25. Slijedom navedenog, čak i u slučaju da je tužitelj s društvom Geoen d.o.o. sklopio (neki) ugovor prema kojem je to društvo na tuženika prenijelo prava i obveze iz dozvole za pridobivanje geotermalnih voda i ugovora o eksploataciji geotermalnih voda, takav ugovor bi bio ništetan jer za prijenos prava i obveza iz te dozvole odnosno tog ugovora na tužitelj, tužitelj nesporno nije imao suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Upravo zbog navedenog, tužiteljevo pozivanje u žalbi (i tijekom

prvostupanjskog postupka) na činjenicu da je Hrvatske energetska regulatorna agencija rješenjem od 23. srpnja 2021. izdala tužitelju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije na razdoblje od jedne godine, odnosno da je ista agencija naknadnim rješenjem od 20. svibnja 2022. produljila tu dozvolu za daljnje tri godine nema utjecaja na (ne)postojanje prava tužitelja da eksploatira geotermalnu vodu, odnosno da izvodi eksploatacijske radove i to upravo zbog toga što tužitelj nije s Ministarstvom gospodarstva sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda u smislu odredbe članka 71. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika.

26. Zbog navedenog, kao i zbog toga što tužitelj nije imao koncesiju za eksploataciju geotermalnih voda (ni) u razdoblju od travnja 2022. do srpnja 2022. godine, niti je po nekom drugom pravnom osnovu imao pravo korištenja geotermalne vode (što proizlazi iz, u ovoj odluci, ranije navedenog dopisa Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja od 19. svibnja 2023.), to on u smislu odredbe članka 148. stavka 1. ZV-a nije mogao postati vlasnikom električne energije koja je proizvedena iz geotermalne vode.

27. Naime, navedenom odredbom Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima je propisano da tko tuđe pokretne stvari preradi, sjedini sa svojim, pomiješa ili smiješa s njima, ili se to dogodilo bez njegove volje, nije time dobio nikakvo pravo na tuđe, ako za to nema pravni temelj stjecanja.

28. Prema tome, tužitelj koji je nesporno znao da mu ne pripada pravo na eksploataciju geotermalnih voda (ni u razdoblju od travnja do srpnja 2022. godine ni kasnije), nije u smislu odredbe članka 148. stavka 1. ZV-a mogao postati vlasnikom električne energije proizvedene iz geotermalnih voda. Upravo iz tog razloga, tužitelj ne može osnovano od tuženika potraživati koristi od toga što je tuženik iz Geotermalne elektrane Velika 1. preuzeo električnu energiju. Naime, naknadu koristi u smislu odredbe članka 1111. ZOO-a može od osobe u čiju je imovinu prešla imovine druge osobe potraživati samo vlasnik stvari koja je prešla u imovinu te druge osobe. Međutim, upravo zbog toga što tužitelj (neovisno od toga što je proizveo električnu energiju iz geotermalnih voda) nije mogao postati vlasnikom električne energije koja je proizvedena eksploatacijom geotermalne vode, on ne može osnovano potraživati od tuženika da mu naknadi korist koju je tužitelj ostvario primitkom i kasnijom distribucijom odnosno prodajom te energije trećim osobama.

29. Upravo zbog navedenog, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim. Takvo pravno stajalište izraženo je i u odluci ovog suda poslovni broj PŽ-3165/2024-2 od 1. travnja 2025.

30. Jednako tako, s obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu u odnosu na glavnu tražbinu to je prvostupanjski sud pravilno obvezao tužitelja da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka potrebne za vođenjem ovog spora, a u odnosu na koju odluku tužitelj u žalbi ni ne ističe neke posebne žalbene razloge.

31. Slijedom navedenog, tužiteljevu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi točke I. i II. izreke prvostupanjske presude na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

32. Prvostupanjski je sud pravilno odlučio ne dopustiti društvu BLT da kao umješač stupi u parnicu na strani tuženika. Naime, to društvo smatra da je vlasnik Geotermalne elektrane društvo Geoen d.o.o. čiji je umješač 80%-tni član pa stoga BLT smatra da ima pravni interes da tužitelj ne uspije u sporu. Smatra da sprečavanjem da predmetna tražbina bude neosnovano isplaćena tužitelju, održava vrijednost svojih poslovnih udjela i štiti svoja prava stečena ulaganjem kapitala, što nije samo ekonomski, već i pravni interes.

33. Međutim, upravo zbog toga što društvo Geoen d.o.o. ima svoju upravu koja je ovlaštena zastupati to društvo, a ne članovi tog društva, to član društva ne može utjecati na odluke uprave o zaštiti potraživanja društva. Zbog navedenog, a kako to i prvostupanjski sud pravilno navodi u obrazloženju pobijane odluke, iz poslovnih odluka društva ne mogu za člana društva pojedinačno nastati prava ili obveze pa stoga član društva ne može štititi pravne interese društva Geoen d.o.o., već to može činiti samo uprava društva Geoen d.o.o. Zbog navedenog, društvo BLT kao član društva Geoen d.o.o. nema pravni interes sudjelovati u ovom postupku kao umješač na strani tužitelja. Takvo pravno stajalište izraženo je i u odluci ovog suda poslovni broj PŽ-3165/2024-2 od 1. travnja 2025.

34. Upravo zbog toga što društvo BLT nema pravni interes da tuženik uspije u sporu u smislu odredbe članka 206. stavka 1. ZPP-a te da se tužitelj na protivio miješanju umješača u ovome postupku, to je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem pravilno odlučio ne dopustiti društvu BLT da stupi u ovaj spor kao umješač na strani tuženika. Jednako tako, budući da to društvo nije umješač u ovom sporu, to je prvostupanjski sud točkom IV. izreke presude pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a odbio zahtjev tog društva za naknadom parničnog troška.

35. Stoga je žalbu društva BLT valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u točki II. izreke na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a te presudu u točki IV. izreke na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

36. Sukladno odredbi članka 166. u vezi članka 155. stavka 1. ZPP-a zahtjev tuženika za naknadom troška odgovora na žalbu je valjalo odbiti kao neosnovan jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ovog spora.

37. Slijedom svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 3. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Dokument je elektronički potpisan:

Tatjana Kujundžić
Novak

Vrijeme potpisivanja:

24-09-2025
10:53:12

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Kujundžić Novak

G=Tatjana

CN=Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-3087b-68a7f**

Kontrolni broj: **07374-5b16e-b2286**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3165/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Radovana Raduke, predsjednika vijeća, Nevenke Baran, suca izvjestitelja, i Davora Pustijanca, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI OPERATOR TRŽIŠTA ENERGIJE d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 284, OIB 75801633608, kojeg zastupa punomoćnik Tin Matić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tin Matić i partneri d.o.o. u Zagrebu, Vlaška 95, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja BLT ENERJİ ELEKTRİK ENERJİSİ TOPTAN SATIŞ SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ iz Republike Turske, Gaziantep, İnönü Cadessi 22, Sahinbey, OIB 31390535150, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Ivančić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ostermann i partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 284, protiv tuženika GEO POWER ENERGY DEVELOPMENT d.o.o. iz Zagreba, Radnička 34a, OIB 98303218954, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Šoljić, odvjetnik u Zagrebu, Tkalčićeva 73a, radi isplate, odlučujući o žalbama tuženika i društva BLT ENERJİ ELEKTRİK ENERJİSİ TOPTAN SATIŞ SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2156/2023 od 5. lipnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 1. travnja 2025.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2156/2023 od 5. lipnja 2024. u točkama I., III. i IV. izreke te se odbija žalba društva BLT ENERJİ ELEKTRİK ENERJİSİ TOPTAN SATIŞ SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2156/2023 od 5. lipnja 2024. u točki VI. izreke.

riješio je

I. Odbija se žalba BLT ENERJİ ELEKTRİK ENERJİSİ TOPTAN SATIŞ SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2156/2023 od 5. lipnja 2024.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova drugostupanjskog postupka u iznosu od 25.165,91 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom navedenom u izreci ove presude prvostupanjski sud je naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 12.147.115,54 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 3. lipnja 2022. do isplate prema stopama tih kamata поближе navedenima u izreci presude (točka I. izreke presude). Istom presudom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj potraživao zatezne kamate koje na iznos od 12.147.115,54 EUR teku od 14. travnja 2022. do 2. lipnja 2022. (točka II. izreke presude). Nadalje, prvostupanjski je sud pobijanom presudom utvrdio da ne postoji tuženikovo potraživanje prema tužitelju u iznosu od 12.147.115,54 EUR (točka III. izreke presude) te je rješenjima o troškovima postupka sadržanim u presudi naložio tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove u iznosu od 175.976,11 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 5. lipnja 2024. do isplate prema stopi tih kamata поближе navedenoj u izreci presude (točka IV. izreke presude) dok je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 49.937,50 EUR s pripadajućim kamatama (točka V. izreke presude). Osim toga, prvostupanjski je sud rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi odbio zahtjev društva BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSÍ TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ za naknadu troškova parničnog postupka (točka VI. izreke presude). Rješenjem istog poslovnog broja i datuma prvostupanjski je sud odlučio ne dopustiti društvu BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSÍ TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ stupanje u parnicu kao umješača na strani tužitelja (očito pogreškom u pisanju sud je naveo da je odbijeno stupanje u parnicu navedenog društva kao umješača na strani tuženika, a što prvostupanjski sud u svako doba može otkloniti rješenjem o ispravku sukladno članku 342. Zakona o parničnom postupku). Tako je prvostupanjski sud presudio primjenom odredaba članka 1111. stavaka 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23) jer je nakon provedenog postupka utvrdio da je tužitelj sukladno rješenju o privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/21 od 4. ožujka 2022. trebao isplatiti naknadu za električnu energiju, a koju je naknadu na zahtjev tuženika isplatio njegovim vjerovnicima Demir-Halk Bank i Poreznoj upravi. Zato tužitelj nakon ukidanje te mjere osiguranja od strane Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-1330/22 od 14. travnja 2022. osnovano potražuje povrat/isplatu iznosa od 12.147.115,54 EUR kojeg je sukladno navedenoj (naknadno ukinutoj) mjeri osiguranja isplatio u ime tuženika Demir-Halk Bank i Poreznoj upravi. Osim toga, prvostupanjski je sud utvrdio da ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju istaknuto prigovorom radi prebijanja i to na ime koristi za isporučenu električnu energiju za razdoblje od travnja 2021. godine do siječnja 2022. godine i to iz razloga jer tuženik nema ovlaštenja za eksploataciju geotermalnih voda iz koje je proizvedena električna energija pa stoga tuženik nije (bio) vlasnik te električne energije u smislu članka 148. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14), a niti je mogao biti pošten stjecatelj proizvedene električne energije s obzirom na to da zna da nema dozvolu za eksploataciju geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena gdje se nalazi Geotermalna elektrana Velika 1. Odluke o troškovima postupka prvostupanjski je sud donio primjenom odredbe članka 154. stavka 5. i

članka 155. Zakona o parničnom postupku. Osim toga, prvostupanjski sud pobijanim rješenjem nije dopustio društvu BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSÍ TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TÍCARET ANONİM ŞİRKETİ da stupi u parnicu kao umješač na strani tužitelja jer navedena osoba koja je član društva Geoen d.o.o. ima isključivo ekonomski interes da tužitelj uspije u ovom sporu, no, ne i pravni interes, a s obzirom na to da je odbio zahtjev te osobe da stupi u parnicu kao umješač, sud je odbio i zahtjev tog društva za naknadu parničnih troškova.

2. Protiv te presude žalbe su podnijeli tuženik i društvo BLT ENERJÍ ELEKTRÍK ENERJÍSÍ TOPTAN SATIŞ SANAYÍ VE TÍCARET ANONİM ŞİRKETİ (u daljnjem tekstu: BLT) s time da to društvo žalbom pobija i rješenje kojim mu nije dopušteno stupanje u predmetnu parnicu kao umješač na strani tužitelja. Tuženik žalbom pobija točke I. i III. izreke presude kao i odluku o troškovima postupka; s obzirom na to da tuženik ne navodi određeno koje odluke o troškovima postupka pobija žalbom, ovaj sud sukladno odredbi članka 365. stavka 1. Zakona o parničnom postupku smatra da tuženik žalbom ne pobija točku V. izreke presude jer je u tom dijelu uspio u sporu kao ni točku VI. izreke presude budući da tom točkom izreke sud nije odlučivao o njegovu zahtjevu za naknadom troškova postupka. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je sud zanemario činjenicu da je tuženik ishodio sve nužne dozvole za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije te posebno ističe da mu je Hrvatska energetska regulatorna agencija rješenjima od 23. srpnja 2021. i 20. svibnja 2022. dozvolila da obavlja energetske djelatnosti proizvodnje električne energije iz točke 1. stavka 1. članka 4. Zakona o tržištu električne energije, no to je sud zanemario. Prema tome, time što je sud propustio utvrditi odlučne činjenice, presuda se ne može ispitati čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, žalitelj navodi da je on udovoljio svim uvjetima za proizvodnju električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1 i da mu pripadaju sva prava na proizvedenoj električnoj energiji, a sud je to zanemario, čime je tuženik onemogućen u raspravljanju. U presudi nije obrazloženo zašto tuženik nije pošten stjecatelj proizvedene električne energije iako je ispunio sve propisane uvjete i ishodio izvršno rješenje HERA-e za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije. Osim toga, sud zanemaruje i brojne druge akte koje je tuženik dostavio u spis radi dokazivanja da je pošten stjecatelj proizvedene električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1; pri tome, žalitelj posebno navodi suglasnost Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Republike Hrvatske od 23. travnja 2021. te akte Ministarstva financija – Porezne uprave iz kojih nedvojbeno proizlazi da je cjelokupna isporuka električne energije od tuženika HROTE-u izvršena i oporezovana porezom na dodanu vrijednost i porezom na dobit. Žalitelj smatra da je Republika Hrvatska kroz brojne akte i pravne radnje potvrdila da je tuženik pošten stjecatelj i proizvođač električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1 te da je on pošteno stekao električnu energiju. Žalitelj navodi dio obrazloženja presude da je tuženik električnu energiju „proizveo preradom geotermalne vode u Geotermalnoj elektrani Velika 1.” Međutim, u spisu ne postoji niti jedan dokaz o „preradi” geotermalne vode niti su stranke određeno navodile da je došlo do „prerade”

geotermalne vode. Tuženik smatra da „prerada“ geotermalne vode nije moguća i predstavlja nemoguću činidbu koju je prvostupanjski sud potpuno paušalno i nekritički naveo u obrazloženju presude. U nastavku žalbe žalitelj navodi da je predlagao provođenje strojarskog vještačenja na okolnost činjeničnog pitanja korištenja geotermalne vode i pribavu podataka od HERA-e na okolnost tehnološkog procesa proizvodnje električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1, no, to sud nije proveo niti je dao razloge zašto iste nije proveo. Nadalje, žalitelj smatra da je sud, budući da je u obrazloženju presude naveo da je tuženik u svom pogonu proizveo električnu energiju koju je isporučio u elektroenergetsku mrežu i koju je električnu energiju tužitelj preuzeo, morao usvojiti prigovor radi prebijanja. Međutim, sud utvrđuje da tuženik nema tražbine prema tužitelju usprkos prethodno nesporno utvrđenom činjeničnom stanju proizvodnje i isporuke električne energije, što po mišljenju žalitelja dovodi do pravnog apsurd. Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj bez pravne osnove preuzeo električnu energiju koju je proizveo tuženik, ali da ne treba platiti naknadu za tako preuzetu električnu energiju. Žalitelj osporava i visinu tužbenog zahtjeva te smatra da je sud morao provesti dokaze na okolnost visine tužbenog zahtjeva; pri tome, žalitelj smatra da je bespredmetno pozivanje suda prvog stupnja na spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu jer u navedenom predmetu DHB banka potražuje drugi iznos od iznosa za kojeg sud navodi da je plaćen. Osim toga, tuženik ističe da je tijekom prvostupanjskog postupka isticao činjenicu da nikada nije zaprimio potvrdu DHB banke da su primili navodno plaćanje od tužitelja te da tuženiku DHB banka nije izdala brisovno očitovanje o brisanju založnog prava na nekretninama koje u naravi čine Geotermalnu elektranu Velika 1. Žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu i preinači presudu na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, a podredno da ukine presudu u pobijanom dijelu i vrati predmet na ponovan postupak; žalitelj potražuje trošak drugostupanjskog postupka u ukupnom iznosu od 31.913,61 EUR.

2.1. Trgovačko društvo BLT žalbom pobija točku VI. izreke presude i rješenje kojim mu se ne dopušta stupanje u parnicu kao umješaču zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 11. i 12. te članka 354. stavka 1. u vezi članaka 154., 206. i 207. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog povrede prava na pravično suđenje iz članka 29. Ustava Republike Hrvatske te članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Žalitelj prvenstveno navodi da mu je odbijeno miješanje na strani tuženika premda je tražio miješanje na strani tužitelja (ovo predstavlja pogrešku u pisanju, premda žalitelj smatra da se radi o bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 11. i 12. Zakona o parničnom postupku). Žalitelj ističe da je Ugovor o otkupu električne energije iz Geotermalne elektrane Velika 1 tužitelj sklopio s društvom Geoen d.o.o. čiji je ovdje umješač 80%-tni član. Sud prema obrazloženju presude priznaje umješaču status člana u Geoen d.o.o., no, istovremeno zauzima shvaćanje da se uspjeh tužitelja u ovoj parnici ne bi pozitivno odrazio na pravni položaj umješača. Takvo pravno shvaćanje nije osnovano jer tražbina koju je tuženik istaknuo u prigovoru radi prebijanja pripada Geoenu d.o.o., a ne tuženiku. Prihvatanjem prigovora radi prebijanja Geoenu bi bila nanesena imovinska šteta čime bi se umanjila vrijednost umješačevih poslovnih udjela; žalitelj se poziva na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1530/11 od 5.

studenoga 2014. i Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-I-4130/2003 od 21. veljače 2007. prema kojima dioničar ima pravni interes isplatiti dug banci čime štiti svoja imovinska prava i interese odnosno dioničar bi mogao prestrukturiranjem postići sklapanje poduzetničkih ugovora radi ostvarenje nekog svog interesa, a koji društvu ne bi donosili korist i na temelju kojih se ne bi isplaćivala dividenda. Sud zanemaruje da Geoen zbog specifičnih okolnosti slučaja ne može sam štititi svoja prava, a niti umješač može uslijed tih okolnosti štititi vrijednost svojih poslovnih udjela. Žalitelj smatra da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer shvaćanje suda da većinski član društva ne može zastupati interese društva kao da su njegova vlastita proturječi praksi Europskog suda za ljudska prava, a k tome pogrešno je shvaćanje da zaštita vrijednosti poslovnih udjela ne predstavlja pravni već ekonomski interes. Žalitelj posebno ističe da je Geoen stranka Ugovora o otkupu električne energije iz Geotermalne elektrane Velika 1, vlasnik geotermalne elektrane, imatelj prava koncesije za eksploataciju geotermalnih voda i vlasnik električne energije koju proizvodi Geotermalna elektrana, Žalitelj predlaže da se preinači rješenje i odluka o troškovima postupka tako da sud prihvati sudjelovanje umješača na strani tužitelja i dosudi umješaču troškove prvostupanjskog postupka, podredno da ukine rješenje i odluku o troškovima te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje; društvo BLT potražuje trošak drugostupanjskog postupka u iznosu od 12.831,31 EUR.

2.2. Tuženikova žalba je dostavljena tužitelju na odgovor. Tužitelj u odgovoru na tu žalbu u bitnom navodi da je žalba neosnovana. Tužitelj ističe da je tuženik u cijelosti zanemario pravomoćnu odluku drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-4288/23 od 4. siječnja 2024. prema kojoj da bi tuženik mogao osnovano zahtijevati od tužitelja isplatu naknade postignute koristi navodno predane električne energije, mora dokazati da je električnu energiju proizveo na valjanoj pravnoj osnovi odnosno da udovoljava svim uvjetima koji su propisani kogentnim propisima za proizvodnju električne energije iz geotermalnih voda, a što tuženik do sada nije dokazao niti u ovom niti u drugim postupcima. Tužitelj ističe da tuženik nema valjanu pravnu osnovu za proizvodnju električne energije odnosno da nije ovlaštenik dozvole za pribavljanje geotermalnih voda, da nema sklopljen ugovor o eksploataciji geotermalnih voda te da nema pravo korištenja geotermalne vode na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana, a što je sve potrebno sukladno člancima 70. i 69. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Navedeno proizlazi iz javne isprave obavijesti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja klasa: 392/01/23/60, Ur. broj: 517-07-3-2-23-2 od 19. svibnja 2023. koja prileže sudskom spisu. Uostalom, to je utvrđeno i u judikatu poslovni broj PŽ-4288/23 od 4. siječnja 2024. te je isto utvrđenje izveo i sud u pobijanoj presudi. Tužitelj ističe da potražuje povrat koristi koju je tuženik ostvario, a zbog toga što za to nije imao nikakve pravne osnove, kako je naprijed i u toku postupka navedeno. Tužitelj ističe da sukladno odredbama Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika investitor koji namjerava iskorištavati geotermalne vode radi korištenja akumulirane topline u energetske svrhe mora od Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja ishoditi rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja (članak 70. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika) te Dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti za pribavljanje geotermalnih voda odnosno ugovor o eksploataciji geotermalnih voda (članak 69. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika). Iz ranije navedene

obavijesti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja jasno proizlazi da tuženik nije ovlaštenik dozvole za pribavljanje geotermalnih voda, nije sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda i nema pravo korištenja geotermalne vode na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena. Navedeno potvrđuje da tuženik nije proizvođač električne energije koja je dobivena iskorištavanjem geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena jer za to nema odgovarajuće dozvole sukladno članku 69. i 70. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Bilo kakve odluke HERA-e ne mogu nadomjestiti navedene odluke Ministarstva jer HERA niti ne utvrđuje navedene činjenice, već je dozvola HERA-e samo preduvjet da se mogu tražiti takve dozvole od Ministarstva ili u najmanju ruku moraju egzistirati kao kumulativni uvjeti da bi se mogli koristiti geotermalni izvori. Zato su žalbeni navodi tuženika u kojima se poziva na odluke HERA-e irelevantni te posljedično tome neosnovani. Tužitelj posebno navodi da iz Zakona o regulaciji energetske djelatnosti kojim je osnovana HERA ne proizlazi nikakva nadležnost HERA-e u pogledu dozvole za obavljanje energetske djelatnosti za pridobivanje geotermalnih voda i za ugovor o eksploataciji geotermalnih voda. Zato nikakav akt HERA-e ne može zamijeniti propisana rješenja i ugovore koji reguliraju navedene pravne institute. Osim toga, ni Ugovorom o prijenosu gospodarske cjeline između navodnog prednika tuženika i tuženika nije prenesena koncesija za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena odnosno nije preneseno ovlaštenje potrebno za eksploataciju geotermalnih voda u svrhu proizvodnje električne energije (i to pod uvjetom da je Geoen d.o.o. uopće imao takvo ovlaštenje). To je tuženik znao odnosno morao znati jer je to izričito i navedeno u članku 10. tog Ugovora, pa je stoga tuženik cijelo vrijeme postupao nesavjesno jer je znao da nema potrebno ovlaštenje za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena. Zato se tuženik ne može smatrati ni proizvođačem električne energije iz geotermalne elektrane Velika Ciglena. Naime, nedopušteno je razdvajati ovlaštenja potrebna za eksploataciju geotermalnih voda u svrhu proizvodnje električne energije od ovlaštenja potrebnih za proizvodnju električne energije iz istih geotermalnih voda. Zato tuženik bez navedene suglasnosti odnosno ugovora o koncesiji koji je potrebno ishodovati odnosno bez rješenja o utvrđivanju eksploatacijskog geotermalnog polja, dozvole za objavljenje energetske djelatnosti za pridobivanje geotermalnih voda te ugovora o eksploataciji geotermalnih voda ne može eksploatirati geotermalne vode u bilo koju svrhu pa ni u svrhu proizvodnje električne energije. Iz tog se razloga on ne može smatrati proizvođačem električne energije. Osim toga, tuženikovi navodi da je on nositelj prava građenja nemaju nikakve veze s prijenosom koncesije za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena odnosno s prijenosom dozvole o eksploataciji geotermalnih voda. Tužitelj stoga predlaže da se tuženikova žalba odbije kao neosnovana i obveže tuženika da tužitelju naknadi trošak žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 25.165,91 EUR.

3. Žalbe tuženika i društva BLT nisu osnovane.

3.1. Ispitavši prvostupanjsku presudu u točkama I., III., IV. i VI. izreke temeljem odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u granicama razloga

određenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

4. Premda je tuženik u odgovoru na (protu)tužbu na str. 76. spisa naveo da „u cijelosti osporava pravnu osnovu i činjenične navode (protu)tužbenog zahtjeva”, između stranaka nije sporno da je Trgovački sud u Zagrebu 4. ožujka 2022. po prijedlogu (ovdje) tuženika odredio privremenu mjeru rješenjem poslovni broj R1-317/21 kojom je privremeno uredio sporni odnos između (ovdje) parničnih stranaka i trgovačkog društva Geothermal Solutions d.o.o. i to tako da se smatra da je između njih sklopljen Ugovor o prijenosu ugovora o otkupu električne energije od 20. ožujka 2012. s dodatkom I. navedenog Ugovora od 14. prosinca 2015. te da se privremeno smatra da postoji obveza isplaćivati naknadu za nesporno isporučenu električnu energiju iz geotermalnog postrojenja Geotermalna elektrana Velika 1 po stvarnoj količini isporučene električne energije pa je naloženo (ovdje) tužitelju da naknadu za nesporno isporučenu električnu energiju iz te elektrane isplaćuje radi namirenja obveza na ime javnih davanja i poreznih obveza predlagatelja osiguranja i novčanih obveza prema hipotekarnom vjerovniku Demir-Halk Bank, a preostali dio te naknade isplati na račun (ovdje) tuženika (str. 465-495. spisa). Nadalje, iz spisa proizlazi da je tužitelj prema potvrdi-nalogu za međunarodno plaćanje sa str. 38. spisa uplatio 10. ožujka 2022. Demir-Halk Bank iznos od 11.531.747,02 EUR, kao i da je tužitelj tog dana uplatio Poreznoj upravi iznos od 402.612,28 kn (53.435,83 EUR) što proizlazi iz potvrde-naloga za nacionalno plaćanje sa str. 40. spisa. Osim toga, tužitelj je u podnesku od 6. travnja 2023. (kojeg je kao tuženik podnio u postupku pred prvostupanjskim sudom poslovni broj P-1649/22 i u kojem je postavio protutužbeni zahtjev povodom kojeg je sud kasnijim rješenjem poslovni broj P-1649/22 od 1. kolovoza 2023. sa str. 422. spisa razdvojio postupak tako da se ovaj spor vodi povodom te tužbe) naveo da je on 10. ožujka 2022. uplatio Poreznoj upravi i iznos od 4.233.881,85 kn odnosno iznos od 561.932,69 EUR, a samu činjenicu tužiteljeva plaćanja tog iznos Poreznoj upravi tuženik u podnesku od 3. svibnja 2023. kojim se očitovao na (protu)tužbu nije izričito osporio već je, kako je ranije navedeno u ovom odlomku presude, u odgovoru na (protu)tužbu naveo da osporava pravnu osnovu i činjenične navode protutužbenog zahtjeva.

4.1. Međutim, neovisno o tome što spisu nije priložen dokaz o tužiteljevoj uplati iznosa od 4.233.881,85 kn Poreznoj upravi i što je tuženik u odgovoru na tužbu osporavao „činjenične navode protutužbenog zahtjeva”, sama činjenica da je tužitelj Poreznoj upravi uplatio iznose od 4.233.881,85 kn i 402.612,28 kn između stranaka nije sporna. Ovo iz razloga jer je tuženik tu činjenicu na ročištu od 18. listopada 2023. učinio nespornom. Naime, punomoćnik tuženika je na tom ročištu na poseban upit suda naveo „kako nisu sporna plaćanja koja su plaćena poreznoj upravi, ali je sporno po kojoj osnovi je vršeno plaćanje” (str. 575. spisa). Osim toga, iz dopisa od 8. ožujka 2022. kojeg je (ovdje) punomoćnik tuženika uputio tužitelju (str. 698.-700. spisa), a kojeg je sudu dostavilo društvo BLT navodeći da je upravo ovdje tuženik (kao tužitelj u predmetu poslovni broj P-652/22 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu) tim dopisom pozvao (ovdje) tužitelja da odmah izvrši plaćanje u korist DHB-a kao

hipotekarnog vjerovnika, ali i da obavi plaćanja Poreznoj upravi, proizlazi da je osnova tužiteljeva plaćanja rješenje o privremenoj mjeri poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022., a koje je naknadno ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1330/22 od 14. travnja 2022. (slijedom čega tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa kojeg je isplatio po privremenoj mjeri sukladno pravilnima o stjecanju bez osnove).

4.2. Naime, iz tog dopisa kojeg je tuženik naslovio „poziv za žurno postupanje po rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. ožujka 2022., R1-317/2021 radi izbjegavanja nepopravljive štete”, proizlazi da je (ovdje) tuženik pozvao (ovdje) tužitelja da odmah uplati iznos od 11.425.164,84 EUR u korist DHB-a na račun koji se vodi u inozemstvu kod Demir-Halk Bank, a koji je pobliže naveden u tom dopisu i koji je identičan broju računa iz potvrde-naloga za međunarodno plaćanje sa str. 38. spisa kojim je tužitelj dokazivao činjenicu da je tuženikovu vjerovniku Demir-Halk Bank uplatio iznos od 11.531.747,02 EUR. Jednako tako, iz tog dopisa tuženika upućenom tužitelju na str. 699. spisa je vidljivo i da je tuženik tražio od tuženika da „izvršite plaćanja u korist Porezne uprave sa svrhom namirenja poreznog duga GPED-a prema sljedećoj specifikaciji” i to porez na dodanu vrijednost u iznosu od 4.233.881,85 kn, porez na dobit u iznosu od 402.612,28 kn (...). Osim toga, i iz dopisa Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Službe za naplatu i ovrhu od 8. ožujka 2022. sa str. 570-571. spisa proizlazi da je Porezna uprava tim dopisom pozvala tužitelja da postupi „sukladno svojoj obvezi iz odnosa koji imate s poreznim dužnikom te na taj način ubrzate postupak naplate poreznog duga s ciljem izbjegavanja provođenja ovršnog postupka, a sukladno odredbama rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022. te da odmah umjesto poreznom dužniku izvršite uplatu u korist računa na kojima je evidentiran porezni dug društva Geo Power Energi Development d.o.o.” (str. 570.-571. spisa). Prema tome, upravo zbog činjenice da je tuženik na ročištu od 18. listopada 2023. sa str. 575. spisa učinio nespornom tužiteljevu činjenicu plaćanja (i) poreznoj upravi navedenih iznosa, a u dopisu kojim je pozvao tužitelja da navedene iznose uplati upravo se tuženik (njegov punomoćnik) pozvao na rješenje o privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022., to je nesporno da je tužitelj sve navedene uplate uplatio tuženikovim vjerovnicima postupajući po navedenom rješenju o privremenoj mjeri. Uostalom, nakon što je zaprimio predmetne isprave, tuženik nije osporavao činjenicu da je tužitelj obavio plaćanje Demir-Halk Bank i Poreznoj upravi upravo postupajući prema rješenju o privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022.

4.3. Prema tome, između stranaka nije sporno da je tužitelj, osim postupajući po privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022., postupio i prema dopisu tuženika (njegova punomoćnika) od 8. ožujka 2022. sa str. 698.-700. spisa kojim ga je tuženik pozvao da sukladno rješenju o privremenoj mjeri isplati društvu Demir-Halk Bank iznos od 11.425.164,84 EUR, kao i Poreznoj upravi iznose od 4.233.881,85 kn / 561.932,69 EUR i 402.612,28 kn / 53.435,83 EUR. Dakle, od ukupnog iznosa kojeg tužitelj potražuje od tuženika u ovom sporu u iznosu od 12.147.115,54 EUR, nesporan je iznos od 12.039.533,36 EUR (11.424.164,84 EUR + 561.932,69 EUR + 53.435,83 EUR) tužiteljeva plaćanja

po navedenoj privremenoj mjeri, dok je sporan samo iznos od 107.582,18 EUR koliko iznosi razlika između tužiteljeve uplate društvu Demir-Halk Bank (11.531.747,02 EUR) i iznosa kojeg je tuženik pozvao tužitelja dopisom od 8. ožujka 2022. da ga uplati tom društvu (11.424.164,84 EUR).

4.4. U odnosu na tuženikov navod da mu Demir-Halk Bank koja je nesporno hipotekarni vjerovnik na nekretnini tuženika nikada nije izdala brisovno očitovanje i nije potvrdila primitak ispunjenja od strane tužitelja (str. 575. spisa) odnosno nije potvrdila tužiteljevo plaćanje (str. 1017. spisa), ovaj sud napominje da to nije od utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja. Naime, iz izvotka iz zemljišne knjige zk. uložka broj 1399 k.o. Ciglena zemljišnoknjižnog odjela Bjelovar Općinskog suda u Bjelovaru sa str. 94.-95. spisa kojeg je sudu dostavio tuženik kao i iz povijesnog izvotka iz zemljišnih knjiga za istu tuženikovu nekretninu sa str. 396.-401. spisa proizlazi da je radi osiguranja tražbine Demir-Halk Bank u iznosu od 20.000.000,00 EUR (uvećanu za sve sudske ili izvansudske troškove, naknade, pristojbe i otplate, poreze i davanja i sve troškove pravnih postupaka i ovrha) uknjiženo založno pravo u korist tog vjerovnika. Prema tome, budući da je potraživanje Demir-Halk Bank osigurano hipotekom (bilo) znatno veće od iznosa kojeg je tužitelj po privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/21 od 4. ožujka 2022. uplatio tom društvu, to tužiteljevom uplatom nije u cijelosti prestalo potraživanje koje je Demir-Halk Bank imao prema tuženiku. Upravo zbog navedenog, navedeno društvo tuženiku nije ni trebalo izdati brisovno očitovanje. Osim toga, čak i u slučaju da je tom tužiteljevom uplatom zajedno s eventualnim ranijim uplatama tuženika tom društvu navedeno društvo u cijelosti namireno, samo (ne)davanje brisovnog očitovanja tog društva kao treće osobe tuženiku ne utječe na činjenicu da je tužitelj tom društvu postupajući po privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/21 od 4. ožujka 2022. uplatio iznos od 11.531.747,02 EUR.

4.5. Jednako tako, nesporna je činjenica da je društvo Demir-Halk Bank nakon tužiteljeve uplate iznosa od 11.531.747,02 EUR, podneskom od 15. ožujka 2022. povuklo prijedlog za ovrhu u spisu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-3279/2021 (str. 701.-702. spisa) slijedom čega je taj sud rješenjem poslovni broj Ovr-3279/2021 od 24. ožujka 2022. obustavio ovršni postupak (str. 703.-704. spisa). Prema tome, čak i kada bi bio istinit navod tuženika iznesen tijekom postupka da njemu Demir-Halk Bank nikada nije potvrdila tužiteljevo plaćanje, tužitelj je nesporno uplatio tom društvu iznos od 11.531.747,02 EUR postupajući na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2022.; uostalom, činjenicu tužiteljeva plaćanje po tom rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu je u svom podnesku kojim je povuklo prijedlog za ovrhu navelo upravo društvo Demir-Halk Bank (točka 2. tog podneska – str. 702. spisa).

4.6. Nadalje, u odnosu na tuženikov dokazni prijedlog predložen na ročištu od 18. listopada 2023. da se izvrši „uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-3270/2021 kako bi se utvrdilo da je tužitelj platio neki veći iznos DHB BANCI (...) jer je tamo dostavljen drugačiji obračun dugovanja” (str. 575. spisa) odnosno tuženikovo isticanje činjenice na ročištu od 30. travnja 2024. da je tužitelj „mogao platiti samo stvarni dug tuženika prema Demir-Halk Bank, a ne izvršiti

samovoljno plaćanje nekakvog iznosa koji nije dug prema DHB BANCII" (str. 1017. spisa), ovaj sud napominje da je tuženik u tom spisu Općinskog građanskog suda u Zagrebu bio stranka u postupku (ovršnik). Slijedom navedenog, tuženik je mogao sam dostaviti podatak odnosno isprave iz tog spisa o točnom iznosu svog dugovanja prema Demir-Halk Bank radi kojeg je to društvo pokrenulo protiv njega ovršni postupak. Međutim, on to nije učinio do zaključenja glavne rasprave. Upravo zbog navedenog, budući da je potraživanje hipotekarnog vjerovnika prema tuženiku na dan 8. ožujka 2022. iznosilo 11.531.747,02 EUR, a što proizlazi upravo iz točke 3.3. podneska tog društva kojeg je navedeno društvo predalo u spis koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-1098/2021 na str. 1021. spisa (ovaj podnesak je tužitelj predao sudu na ročištu od 30. travnja 2024.; str. 1017. spisa), dok tuženik nije dostavio sudu čak ni svoj obračun dugovanja tom društvu na dan 8. ožujka 2022. iz kojeg bi proizlazilo da je on tom društvu tada dugovao („samo”) iznos od 11.425.164,84 EUR kako je to tvrdio u podnesku od 8. ožujka 2022. upućenom tužitelju na str. 699. spisa, to (i) ovaj sud smatra da je tuženikov dug prema društvu Demir-Halk Bank na dan 8. ožujka 2022. iznosio upravo 11.531.747,02 EUR koji iznos je tužitelj 10. ožujka 2022. uplatio tom društvu; štoviše, prema podacima u spisu navedeno društvo je teretilo tužitelja i za obračunate zatezne kamate za dva dana zbog zakašnjele uplate u iznosu od 5.757,82 EUR, što nije predmet ovog spora.

4.7. Slijedom navedenog, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da je tužitelj, postupajući po regulacijskoj privremenoj mjeri Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-317/2021 od 4. ožujka 2021. (ispunjavajući pri tome obveze tuženika prema njegovim vjerovnicima) uplatio društvu Demir-Halk Bank iznos od 11.531.747,02 EUR i Poreznoj upravi ukupan iznos od 615.368,52 EUR (561.932,69 EUR + 53.435,83 EUR) odnosno ukupno 12.147.115,52 EUR; dakle, upravo iznos kojeg potražuje tužbenim zahtjevom.

5. Nadalje, iz spisa proizlazi, a to je između stranaka nesporna činjenica, da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1330/22 od 14. travnja 2022. sa str. 445.-455. spisa navedeno prvostupanjsko rješenje kojim je određena privremena mjera povodom žalbe (ovdje) tužitelja ukinuta te je odbačen kao nedopušten predlagatelj prijedlog za osiguranje; premda je (ovdje) tuženik kao predlagatelj osiguranja podnio Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za dopuštenje revizije, Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj Revd-3702/2022 od 27. rujna 2022. sa str. 719.-720. spisa taj prijedlog odbacio. Slijedom navedenog, prestala je pravna osnova na temelju koje je tužitelj (u ime tuženika) obavio plaćanja tuženikovih dugovanja društvu Demir-Halk Bank i Poreznoj upravi.

5.1. Odredbom članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima je propisano kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, dok prema stavku 3. istoga članka Zakona o obveznim odnosima obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti

nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

5.2. U konkretnom predmetu prvostupanjski je sud pravilno ocijenio (i) da stranke (ni prije donošenja predmetne mjere osiguranja) nisu bile u ugovornom odnosu prema kojem bi tužitelj bio dužan plaćati naknadu za električnu energiju koju je proizveo tuženik (uostalom, da su one bile u ugovornom odnosu, tuženik ne bi ni tražio ishođenje privremene mjere). Naime, premda je tuženik 30. srpnja 2021. podnio tužitelju zahtjev za sklapanje ugovora o prijenosu ugovora o otkupu električne energije (str. 717. spisa), taj zahtjev tuženika tužitelj je odbacio rješenjem od 31. kolovoza 2021. (str. 438.-442. spisa) dok je tuženikova žalba protiv tog rješenja odbijena kao neosnovana rješenjem Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja od 7. srpnja 2022. (str. 457.-464. spisa). Nadalje, premda su prema zapisniku o objavi Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj Us-I-2375/2022-18 od 25. travnja 2024. sa str. 1029-1030. spisa, poništena oba navedena rješenja te naloženo (ovdje) tužitelju da donese novu odluku o zahtjevu (ovdje) tuženika, nesporna je činjenica da stranke (barem) do zaključenja glavne rasprave u ovom sporu nisu bile u ugovornom odnosu na temelju kojeg bi tužitelj bio u obvezi plaćati tuženiku naknadu za električnu energiju. Osim toga, čak i u slučaju da su stranke bile u ugovornom odnosu prema kojeg bi bila ugovorena tužiteljeva obveza plaćanja tuženiku naknadu za električnu energiju, tuženik nije smio eksploatirati geotermalnu vodu za proizvodnju električne energije jer za to nije imao sklopljen Ugovor o eksploataciji geotermalnih voda s Ministarstvom gospodarstva (o čemu više u nastavku ove odluke).

5.3. Prema tome, iako stranke nisu bile u poslovnom odnosu proizašlom iz Ugovora o otkupu električne energije od 20. ožujka 2012. i Dodatka I. tog Ugovora jer je tužitelj temeljem tog Ugovora bio u poslovnom odnosu s trgovačkim društvom Geoen d.o.o. (str. 707.-716. spisa), Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj R1-317/21 od 4. ožujka 2022. odredio privremenu mjeru kojom je sukladno odredbi članka 347. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine” broj: 111/12, 93/14, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) privremeno uredio sporni odnos između (i ovdje) parničnih stranaka na način da taj ugovor od 20. ožujka 2012. s dodatkom njih obvezuje kao da je sklopljen ugovor o prijenosu tog ugovora (s društva Geoen d.o.o. na tuženika), a upravo je po toj privremenoj mjeri tužitelj morao isplaćivati naknadu za električnu energiju s time da je tužitelj (prema toj mjeri osiguranja) najprije morao isplaćivati obveze (ovdje) tuženika na ime javnih davanja i poreznih obveza te novčane obveze tuženika prema hipotekarnom vjerovniku Demir-Halk Bank, a naknade preostale nakon namirenja tih obveza (ovdje) tuženiku (točka II. izreke rješenja o privremenoj mjeri sa str. 42. spisa).

5.4. Međutim, budući da je naknadno prvostupanjsko rješenje o privremenoj mjeri ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1330/22 od 14. travnja 2022., to je u smislu članka 1111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima otpala osnova po kojoj je tužitelj isplatio (umjesto tuženika) hipotekarnom vjerovniku Demir-Halk Bank iznos od 11.531.747,02 EUR i Poreznoj upravi ukupan iznos od 615.368,52 EUR (561.932,69 EUR + 53.435,83 EUR) odnosno ukupno 12.147.115,52 EUR. Upravo zbog navedenog, tužitelj osnovano

potražuje od tuženika navedeni novčani iznos, a što je pravilno ocijenio prvostupanjski sud.

5.5. Nadalje, prvostupanjski sud je uvidom u spis poslovni broj R1-317/21 (točka 28. obrazloženja pobijane presude; str. 10. presude odnosno str. 1070. spisa) utvrdio da je tuženik odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1330/22 od 14. travnja 2022. zaprimio 3. lipnja 2022., a koju činjenicu tuženik nije osporio u žalbi pa je stoga ovaj sud smatra nespornom. Zato je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe članka 1115. i 1117. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (neovisno o tome što se u konkretnom predmetu nije radilo o izvanrednom pravnom lijeku i što se prvostupanjski sud nije izričito pozvao na te zakonske odredbe u obrazloženju odluke) ocijenio da je tuženik tada (dakle, 3. lipnja 2022.) postao nesvjestan stjecatelj pa je od tog dana u obvezi isplatiti tužitelju i zatezne kamate koje teku na iznos od 12.147.115,52 EUR prema stopi tih kamata propisanoj za potraživanja koja nisu proizašla iz trgovačkog ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava u smislu članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima.

6. Prvostupanjski je sud pravilno ocijenio i da ne postoji tuženikovo potraživanje prema tužitelju u iznosu od 12.147.115,52 EUR, a kojeg je tuženik istaknuo prigovorom radi prebijanja navodeći da je on proizveo i isporučio električnu energiju u razdoblju od travnja do prosinca 2021. godine (str. 573. spisa) odnosno u razdoblju od 1. travnja 2021. do zaključno 30. siječnja 2022. (str. 576. spisa) te stoga traži utvrđenje tog potraživanja na ime koristi koju je tužitelj imao od toga što je preuzeo električnu energiju iz Geotermalne elektrane Velika 1 (koja je u vlasništvu tuženika) kao i da sud to potraživanje prebije s utuženim tužiteljevim potraživanjem prema tuženiku. Naime, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da tuženik nema pravo korištenja geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana na kojem se nalazi geotermalna elektrana (čiji je on vlasnik prema zemljišnoknjižnom izvratku) pa zato tuženik ne može biti vlasnik električne energije koja je proizvedena u toj elektrani iskorištavanjem geotermalnih voda u smislu članka 148. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Zbog navedenog, tuženik ne može potraživati od tužitelja niti korist koju je tužitelj ostvario od isporučene električne energije, a što pravilno smatra prvostupanjski sud.

6.1. Naime, osim što je prvostupanjski sud u točkama 54.-70. pobijane odluke naveo razloge zbog kojih je pravilno ocijenio da ne postoji tuženikovo potraživanje prema tužitelju u iznosu od 12.147.115,52 EUR koje je tuženik istaknuo prigovorom radi prebijanja, ovaj sud dodatno navodi da iz dopisa Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja od 19. svibnja 2023. sa str. 444. spisa proizlazi da je to ministarstvo uvidom u Registar ugovora o eksploataciji geotermalnih voda utvrdilo da tuženik nije ovlaštenik dozvole za pridobivanje geotermalnih voda niti je sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda pa stoga nema pravo korištenja geotermalnih voda na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana. Osim toga, tuženik nije s Ministarstvom gospodarstva (i održivog razvoja) sklopio ugovor o koncesiji, već je prema podacima u spisu Ugovor o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglana s tim ministarstvom 28.

veljače 2014 sklopilo društvo Geoen d.o.o., a što je vidljivo iz tog Ugovora sa str. 1023.-1028. spisa.

6.2. Nadalje, premda je trgovačko društvo Geoen d.o.o. s tuženikom 13. travnja 2021. sklopio Ugovor o prijenosu gospodarske cjeline (str. 626.-632. spisa), trgovačko društvo Geoen d.o.o. tim ugovorom niti bilo koji drugim ugovorom kojeg je to društvo sklopilo s tuženikom nije na tuženika prenijelo koncesiju za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju geotermalne vode Velika Ciglena, a što uostalom jasno proizlazi i iz članka 10. Ugovora o prijenosu gospodarske cjeline iz kojeg je jasno vidljiva volja ugovornih stranaka da se navedena koncesija ne prenosi na tuženika (str. 629. spisa).

6.3. Osim toga, prema članku 66. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika („Narodne novine” broj: 52/18, 52/19 i 30/21) investitor je dužan ishoditi rješenje o utvrđenoj količini i kakvoći rezervi i rješenje o utvrđivanju eksploatacijskog polja, a nakon toga sukladno članku 67. tog Zakona u roku od šest mjeseci od izvršnosti rješenja o utvrđivanju eksploatacijskog polja podnijeti Ministarstvu na provjeru projekt razrade i eksploatacije geotermalnih voda. Nadalje, investitor mora predati uredan zahtjev ministarstvu za izdavanje dozvole za pridobivanje geotermalnih voda koju dozvolu izdaje ministarstvo nadležno za energetiku (članak 69. stavak 1. u vezi članka 6. točke 44. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika) s time da je člankom 70. navedenog Zakona detaljno propisano što sve dozvola za pridobivanje geotermalnih voda mora sadržavati. Nadalje, prema članku 71. stavku 1. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika ministarstvo će investitoru s dostavom dozvole iz članka 70. tog Zakona ponuditi sklapanje ugovora o eksploataciji geotermalnih voda odnosno sklapanje dodatka ugovoru o eksploataciji geotermalnih voda. Osim toga, člankom 71. stavkom 7. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika je propisano da ugovor o eksploataciji geotermalnih voda (kojeg prema stavku 6. istog članka tog Zakona potpisuju Ministarstvo i investitor) stupa na snagu danom potpisa, a od tog dana investitor stječe pravo na izvođenje eksploatacijskih radova.

6.4. Prema tome, investitor može eksploatirati geotermalnu vodu tek nakon što je s ministarstvom nadležnim za energetiku (dakle, s Ministarstvom gospodarstva u čijem je sastavu Uprava za energetiku) sklopio Ugovor o eksploataciji geotermalnih voda. Međutim, tuženik tijekom cijelog postupka nije ni tvrdio da je imao sklopljen ugovor o eksploataciji geotermalnih voda.

6.5. Osim toga, na prijenos prava eksploatacije geotermalnih voda se u smislu članka 72. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika primjenjuje odredba članka 34. tog Zakona koja, između ostalog, propisuje da investitor može prenijeti prava i obveze iz dozvole za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika i ugovora o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika na drugi gospodarski subjekt samo ako Vlada na prijedlog Ministarstva na takav prijenos da izričitu prethodnu suglasnost, a koju (suglasnost) Vlada daje na temelju izmjene dozvole za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika. Nadalje, prema članku 72. u vezi članka 34. stavka 12. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika prijenos prava i obveze iz dozvole za

pridobivanje geotermalnih voda i ugovora o eksploataciji geotermalnih voda učinjen suprotno odredbama tog Zakona je ništetan.

6.6. Slijedom navedenog, čak i u slučaju da je tuženik s trgovačkim društvom Geoen d.o.o. sklopio (neki) ugovor prema kojem je to društvo na tuženika prenijelo prava i obveze iz dozvole za pridobivanje geotermalnih voda i ugovora o eksploataciji geotermalnih voda, takav ugovor bi bio ništetan jer za prijenos prava i obveza iz te dozvole odnosno tog ugovora na tuženika tuženik nesporno nije imao suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Upravo zbog navedenog, tuženikovo pozivanje u žalbi (i tijekom prvostupanjskog postupka) na činjenicu da je Hrvatske energetska regulatorna agencija rješenjem od 23. srpnja 2021. izdala tuženiku dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje električne energije na razdoblje od jedne godine (str. 86.-93. spisa) odnosno da je ista agencija naknadnim rješenjem od 20. svibnja 2022. sa str. 82.-85. spisa produljila tu dozvolu za daljnje tri godine nema utjecaja na (ne)postojanje prava tuženika da eksploatira geotermalnu vodu odnosno da izvodi eksploatacijske radove i to upravo zbog toga što tuženik nije s Ministarstvom gospodarstva sklopio ugovor o eksploataciji geotermalnih voda u smislu članka 71. Zakona o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika.

6.7. Zbog navedenog, kao i zbog toga što tuženik nije imao koncesiju za eksploataciju geotermalnih voda (ni) u razdoblju od travnja 2021. godine do siječnja 2022. godine niti je po nekom drugom pravnom osnovu imao pravo korištenja geotermalne vode (što proizlazi iz, u ovoj odluci, ranije navedenog dopisa Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja od 19. svibnja 2023. sa str. 444. spisa), to on u smislu odredbe članka 148. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima nije mogao postati vlasnikom električne energije koja je proizvedena iz geotermalne vode. Naime, navedenom odredbom Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima je propisano tko tuđe pokretne stvari preradi, sjedini sa svojima, pomiješa ili smiješa s njima, ili se to dogodilo bez njegove volje, nije time dobio nikakvo pravo na tuđe, ako za to nema pravni temelj stjecanja.

6.8. Prema tome, tuženik, koji je nesporno znao da mu ne pripada pravo na eksploataciju geotermalnih voda (ni u razdoblju od travnja 2021. do siječnja 2022. godine ni kasnije), nije u smislu članka 148. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima mogao postati vlasnikom električne energije proizvedene iz geotermalnih voda. Upravo iz tog razloga, tuženik ne može osnovano od tužitelja potraživati koristi od toga što je tužitelj iz Geotermalne elektrane Velika 1. preuzeo električnu energiju. Naime, naknadu koristi u smislu članka 1111. Zakona o obveznim odnosima može od osobe u čiju je imovinu prešla imovine druge osobe potraživati samo vlasnik stvari koja je prešla u imovinu te druge osobe. Međutim, upravo zbog toga što tuženik (neovisno od toga što je proizveo električnu energiju iz geotermalnih voda) nije mogao postati vlasnikom električne energije koja je proizvedena eksploatacijom geotermalne vode, on ne može osnovano potraživati od tužitelja da mu naknadi korist koju je tužitelj ostvario primitkom i kasnijom distribucijom odnosno prodajom te energije trećim osobama.

6.9. U odnosu na tuženikov žalbeni navod da je predlagao provođenje strojarskog vještačenja na okolnost činjeničnog pitanja korištenje geotermalne vode i pribavu podataka od HERA-e na okolnost tehnološkog procesa proizvodnje

električne energije u Geotermalnoj elektrani Velika 1, koje dokaze sud nije proveo niti je dao razloge zašto iz nije proveo, ovaj sud napominje da je prvostupanjski sud pravilno odlučio ne izvoditi predložene dokaze. Naime, tuženik je na ročištu od 30. travnja 2024., osim što je predao ugovor o koncesiji kojeg je (kako je ranije navedeno u ovoj odluci) sklopilo društvo Geoen d.o.o. i Ministarstvo gospodarstva, naveo da je nakon prijenosa gospodarske cjeline i ishođenja odgovarajućih rješenja HERA-e nastavio obavljati djelatnost proizvodnje električne energije i isključivo korištenja topline dok „tuženik ni na koji način nije obrađivao geotermalnu vodu” (str. 1016. spisa). Međutim, budući da sam tuženik ni na tom ročištu ni tijekom cijelog prvostupanjskog postupka nije naveo činjenicu iz kojih je to izvora proizvodio električnu energiju odnosno je li on električnu energiju proizvodio na primjer, iz energije vjetra, nuklearnog goriva, solarnih panela i slično, a općepoznata je činjenica da se u Geotermalnoj elektrani električna energije može proizvesti samo eksploatacijom geotermalne vode, to je sud prvog stupnja pravilno odlučio ne izvoditi predloženi dokaz kojeg je tuženik neposredno pred zaključenje glavne rasprave očito predložio isključivo radi odugovlačenja postupka.

6.10. Upravo zbog navedenog, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio i da ne postoji tužnikovo potraživanje prema tužitelju istaknuto prigovorom radi prebijanja. Jednako tako, s obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu u odnosu na glavno potraživanje (nije uspio u sporu samo u zanemarivom dijelu sporednog potraživanja), to je sud prvog stupnja pravilno obvezao tuženika da tužitelju naknadi troškove postupka potrebne za vođenjem ovog spora.

7. Slijedom navedenog, tužnikovu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi točke I., III. i IV. izreke prvostupanjske presude, a na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

8. Prvostupanjski je sud pravilno odlučio ne dopustiti društvu BLT da kao umješač stupi u parnicu na strani tužitelja. Naime, trgovačko društvo BLT je još podneskom od 5. lipnja 2023. podnijelo prijedlog za miješanje u parnicu na strani (sada) tužitelja (str. 288.-311. spisa), a nakon što je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj P-2156/23 od 4. rujna 2023. pozvao navedeno društvo da navede koji je njegov pravni interes da sudjeluje u ovom postupku na strani tužitelja, navedeno društvo nije određeno navelo koji je njegov pravni interes nego se samo u podnesku od 10. listopada 2023. pozvalo na raniji podnesak od 5. lipnja 2023. (str. 552. spisa). Upravo zbog navedenog, prvostupanjski je sud rješenjem poslovni broj P-2156/23 od 13. listopada 2023. odbio sudjelovanje navedenog društva kao umješača na strani tužitelja (str. 553.-557. spisa), a protiv tog rješenja BLT je podnijelo žalbu (str. 682.-686. spisa) povodom koje do zaključenja glavne rasprave nije donesena odluka. Upravo zbog navedenog, trgovačko društvo BLT je sukladno članku 207. stavku 2. Zakona o parničnom postupku moglo sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje sud nije mogao isključiti.

8.1. Međutim, neovisno od navedenog, trgovačko društvo BLT je na ročištu održanom 30. travnja 2024. dalo novu izjavu o miješanju (str. 1015. i 1046.-1047. spisa) navodeći da je u međuvremenu društvo Geoen d.o.o. ponovno upisano u sudski registar te da je to društvo (čiji je BLT 80%-tni većinski vlasnik) vlasnik

geotermalne elektrane dok je tuženik nepošteni posjednik, što je sve „iscrpno obrazlagao tijekom postupka, posebno u točkama 104.-121. podneska od 5. lipnja 2023., pa se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja upućuje na ranije iznesene navode”. Prema tome, društvo BLT je dao novu izjavu o miješanju koja je zapravo sadržajno identična ranijoj izjavi o miješanju o kojoj je prvostupanjski sud već odlučio tijekom postupka. Međutim, budući da se u odnosu na izjavu o miješanju ne primjenjuju pravila o litispendenciji (jer se ne radi o zahtjevu o kojem teče parnica u smislu članka 194. Zakona o parničnom postupku), to je prvostupanjski sud pravilno odlučivao o osnovanosti novog zahtjeva društva BLT za miješanje u ovom sporu.

8.2. Naime, BLT smatra da je vlasnik Geotermalne elektrane društvo Geoen d.o.o. čiji je umješač 80%-tni član pa stoga BLT smatra da ima pravni interes da tuženik ne uspije s prigovorom radi prebijanja. Međutim, upravo zbog toga što društvo Geoen d.o.o. ima svoju upravu koja je ovlaštena zastupati to društvo, a ne članovi tog društva, to član društva ne može utjecati na odluke uprave o zaštiti potraživanja društva. Zbog navedenog, a kako to i prvostupanjski sud pravilno navodi u obrazloženju pobijane odluke, iz poslovnih odluka društva ne mogu za člana društva pojedinačno nastati prava ili obveze pa stoga član društva ne može štititi pravne interese društva Geoen d.o.o. već to može činiti samo uprava društva Geoen d.o.o. Zbog navedenog, društvo BLT kao član društva Geoen d.o.o. nema pravni interes sudjelovati u ovom postupku kao umješač na strani tužitelja.

8.3. Upravo zbog toga što društvo BLT nema pravni interes da tužitelj (u odnosu na potraživanje tuženika istaknuto prigovorom radi prebijanja) uspije u sporu u smislu članka 206. stavka 1. Zakona o parničnom postupku te da se tuženik na ročištu od 30. travnja 2024. „protivio miješanju umješača vezano za danas dostavljeni prijedlog” (str. 1016. spisa), to je sud prvog stupnja pobijanim rješenjem pravilno odlučio ne dopustiti društvu BLT da stupi u ovaj spor kao umješač na strani tužitelja. Jednako tako, budući da to društvo nije umješač u ovom sporu, to je sud prvog stupnja pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku odbio zahtjev tog društva za naknadom parničnog troška.

8.4. Stoga je žalbu društva BLT valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje kao i rješenje o troškovima postupka iz točke VI. izreke prvostupanjske presude, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku.

9. Sukladno odredbi članka 166. u vezi članka 155. stavka 1. Zakona o parničnom postupku zahtjev tužitelja za naknadom troška odgovora na žalbu je valjalo odbiti kao neosnovan jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ovog spora.

Zagreb, 1. travnja 2025.

Predsjednik vijeća
Radovan Raduka

Dokument je elektronički potpisan:

Radovan Raduka

Vrijeme potpisivanja:

11-04-2025

10:20:13

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Raduka

G=Radovan

CN=Radovan Raduka

Broj zapisa: **9-30874-49c3e**

Kontrolni broj: **0a18b-25ef8-99187**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Radovan Raduka, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.